

[Aagaard]

Vi er også af den opfattelse, at dækning af disse indskud må udbetales meget hurtigt, efter at et pengeinstitut er trådt i likvidation. Vi har i Erhvervsudvalget – især efter 6. Juli Bankens krak – hørt om de store personlige problemer, ja, ligefrem tragedier, som mange her blev udsat for. Vi finder det uhyre vigtigt, at befolkningen trygt kan indsætte deres penge i de forskellige pengeinstitutter og være sikre på, at de indsatte penge kan udbetales, når man ønsker det.

I den forbindelse vil jeg også gerne pege på den bemyndigelse, der ligger i lovforslagets § 3, stk. 2, til den kommende bestyrelse i den private selvejende institution til at beslutte, at også andre former for indlån kan dækkes uden begrænsning. Her føler vi, at særlig pensionsopsparingskonti må blive prioriteret særdeles højt. Det er farligt, hvis der kan sættes spørgsmålstegn ved, om man har 100 pct. sikkerhed for, at penge, der skal sikre eller supplere ens pension engang i fremtiden, også bliver udbetalt.

Med hensyn til de midler, der skal indbetales eller stilles sikkerhed for af pengeinstitutterne, er vi af den opfattelse, at formen er god. Der lægges her op til en større selvjustits pengeinstitutterne imellem, og vi forventer, at det i højere grad vil fremskynde en løsning på de vanskeligheder, et pengeinstitut måtte komme ud i, og fremme en rekonstruktion, således at vi kan begrænse, ja, helst helt undgå konkurser blandt pengeinstitutter. Disse kan kun skade pengeinstitutternes anseelse. I den forbindelse er vi opmærksomme på, at det kan blive nødvendigt at styrke det revisions- og tilsynsmæssige ansvar.

Jeg skal til slut bemærke, at vi med tilfredshed konstaterer, at ordningen skal være effektiv og administrationen af fonden så enkel som muligt.

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Rahbæk Møller (SF):

Samtidig med at jeg kommenterer dette forslag, vil jeg knytte nogle kommentarer til de dele af beslutningsforslag nr. B 31, der omhandler samme problem. Begge forslag er symptomer på, at banksystemet her i landet ikke fungerer, og derfor vil jeg gerne indledningsvis rejse det spørgsmål, om det ikke var på tide, at vi betrag-

tede bankvirksomhed som en offentlig opgave og lod samfundet overtage pengeinstitutterne.

Jeg er klar over, at der ikke er flertal for det i Tinget, men jeg føler, at det er nødvendigt at sige det, før vi kaster os ud i nærmere overvejelser over, hvordan vi kan hjælpe banker og sparekasser ud af den klemme, som de selv har skabt.

Som sagt er der ikke noget flertal for det i Tinget, så jeg vil vende mig imod de to konkrete forslag, der foreligger. Her er der et paradoks, idet Socialdemokratiet går klart højre om regeringen, og regeringen har valgt mod Bankforeningens protester at foreslå en ordning uden maksimal risiko for banker og sparekasser. Socialdemokratiet har taget bankernes indvendinger til sig og foreslår en ordning, hvorefter bankernes risiko maksimeres til 2 mia. kr. og sparekassernes til 1 mia. kr. Det er i sig selv overraskende, at Socialdemokratiet ligger så tæt op ad bankerne.

Det er måske en yderligere overraskelse, at SF ikke umiddelbart er villig til at protestere mod denne højredrejning, men vi føler os faktisk ikke helt overbevist om, at det var det rette standpunkt, industriministeren valgte at stå fast på. Vi vil derfor gerne have sagen yderligere belyst under udvalgsarbejdet. Bl.a. vil vi gerne have at vide, hvordan det forholder sig i andre lande med deres sikringssystemer. Har bankerne dér et loft, eller hvordan forholder det sig?

Hvad angår spørgsmålet, om det er mest hensigtsmæssigt at oprette en ny fond eller at lade Nationalbanken klare sagen, er vi helt afslappet. Til gengæld synes jeg, der er nogle mangler i begge forslag.

Jeg savner f.eks. et incitament til og en mulighed for, at garantiinstitutionen simpelt hen lader banken køre videre under ny ledelse enten med henblik på en fusion med en anden bank eller en gradvis afvikling. Det giver jo meget store problemer for kunderne, når en bank lukker. Det giver problemer for indskyderne – det er vi allesammen opmærksom på – men det giver også problemer for udlånskunderne, for erhvervsdrivende, der lige pludselig må se deres kassekredit lukket, deres byggelån standset, som lige pludselig ser bankgarantier blive værdiløse osv. Det kan medføre meget store tab for disse, og det kan efterfølgende give selve den bank, der er truet, yderligere tab. Derfor burde